



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1356/2025
11.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ... бр. ..., чији су пуномоћници Ћина Немчевић и Младен Сикимић, адвокати из, против туженог града Новог Сада, чији је законски заступник Градско правобранилаштво града Новог Сада, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2832/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2832/24 од 03.10.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2832/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9816/23 од 28.05.2024. године, ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је обавезан тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљених физичких болова износ од 300.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 200.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности износ од 200.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 28.05.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади материјалну штету у износу од 3.057,00 динара са законском затезном каматом почев од 29.09.2021. године до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 207.537,50 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2832/24 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23). Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, те начин пресуђења и разлоге нижестепених судова, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Нижестепени судови су о захтеву тужиле за накнаду нематеријалне и материјалне штете одлучили на основу конкретне чињеничне подлоге од значаја за оцену постојања одговорности за штету од опасне ствари какав је стан у коме избије пожар, за коју одговара ималац опасне ствари. Битна питања за постојање објективне одговорности имаоца опасне ствари (да у категорију ималаца улази и власник, установљена претпоставка узрочности, те услови за искључење одговорности) довољно су расправљена у судској пракси, па нема ни потребе за уједначавањем судске праксе нити за новим тумачењем права. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог.

Имајући у виду изнето, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Тужба у овој парници поднета је 17.11.2023. године и преиначена је поднеском од 11.03.2024. године, тако што је тужилца свој захтев за накнаду материјалне и нематеријалне штете определила у износу од 903.057,00 динара, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили усвајањем у целини овакавог захтева.

Како се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић